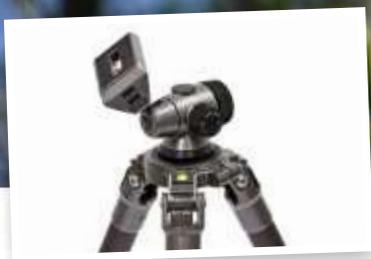

**REVIEW
EOS 550D**

**TOPKWALITEIT
VOOR IEDEREEN**

LENTE!

REVIEW

Statieven

PORTFOLIO

Edwin Bruining

INTERVIEW

Pim Ras (Zilveren Camera)

WORKSHOP

HDR in Elements 8

PRIJSVRAAG

Fonds Slachtofferhulp nodigt u van harte uit deel te nemen aan de prijsvraag omtrent dit boek, waarin u antwoord geeft op vragen over foto's uit het boek 'Ontmoetingen', over Paleis Het Loo en over Fonds Slachtofferhulp. Door uw deelname maakt u kans op fantastische prijzen:

- Een middag fotograferen met **prof. mr. Pieter van Vollenhoven** voor twee personen. U krijgt één **EOS 550D incl. 18-55 IS** van Canon, die u na afloop mag houden.
- Een **privérondleiding** in Park De Hoge Veluwe voor twee personen door de jachtopzichter. U ontvangt tevens één **IXUS 210**, die u na afloop mee naar huis mag nemen.
- Voor uw hele gezin (max. zes personen per gezin) een **privérondleiding** op Paleis Het Loo door een ervaren gids. U ontvangt tevens één **IXUS 130** camera van Canon.

Wilt u kans maken op één van deze geweldige prijzen? **Download dan hier het document met de prijsvraag**, vul de antwoorden in op het uitgeprinte formulier en stuur het voor 1 augustus 2010 naar Fonds Slachtofferhulp, Postbus 93166, 2509 AD te Den Haag. Inzenden kan ook per fax: 070-363 5937. Succes!

in samenwerking met Canon Nederland en de ANWB

'ONTMOETINGEN'

Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van Fonds Slachtofferhulp geeft de ANWB namens het fonds het fotoboek 'Ontmoetingen' uit. Hierin geeft prof. mr. Pieter van Vollenhoven een kijkje in zijn belevenissen tijdens zijn expedities in de natuur.

'Ontmoetingen' bevat ruim 100 prachtige natuurfoto's met bijschriften van prof. mr. Pieter van Vollenhoven, gemaakt rondom zijn huis, elders in Nederland en tijdens zijn buitenlandse reizen.

Met verrassende en ontroerende beelden van jonge vossen in zijn tuin, welpen in Afrika en kleurrijke vlinders toont hij zijn passie voor fotografie en natuur in binnen- en buitenland.

Prof. mr. Pieter van Vollenhoven is oprichter en voorzitter van Fonds Slachtofferhulp. Het fonds zet zich in voor slachtoffers, nabestaanden en getuigen van een misdrijf, ongeval of ramp in Nederland.

De opbrengst van deze uitgave komt volledig ten goede aan het fonds. Eerder dit jaar werd in beperkte oplage een voorloper van het boek verkocht via Fonds Slachtofferhulp.

'Ontmoetingen' kost € 19,95 en is verkrijgbaar bij ANWB winkels, de ANWB webwinkel en via de boekhandel.

SAMEN-WERKEN

Als redactie werken we elke dag tussen de vier muren van het kantoor samen om er weer een leuke en interessante EOSzine van te maken. Soms reikt die samenwerking verder en komt het uit een onverwachte hoek. En dat levert heel bijzondere artikelen op.

We moeten terug naar 11 maart 2010. Ik zit net achter mijn computer de planning van de dag te overzien, als de telefoon gaat. Mijn dochter, studente in Wageningen. Gezien het 'vroeg' tijdstip neem ik snel - enigszins bezorgd - de telefoon op. Er is toch niets aan de hand? Maar nee, bij het ontbijt heeft ze altijd de televisie aanstaan en ze vertelt me dat in Goedemorgen Nederland een fotograaf aan tafel zit met een camera met een enorm grote witte lens. "Dat is toch een Canon?". Snel zet ik ook de televisie aan en herken Pim Ras, winnaar van de Zilveren Camera 2009. Ik heb destijds bij de bekendmaking daarvan al ademloos de foto's op zijn website bekeken en de bewondering stijgt bij het verstrijken van het interview. Direct na de uitzending bel ik Noud van Canon Nederland en maak hem attent op dit prachtige moment. Natuurlijk kent hij Pim en nadat hij Uitzending Gemist bekeken heeft, mailt hij me het telefoonnummer van Pim met de opmerking hem te bellen en te vragen voor een portfolio in EOSzine. Met het zweet in de handen krijg ik eerst mevrouw Ras aan de telefoon, die me doorverwijst naar de mobiele telefoon van Pim. "Je kunt hem wel even bellen. Hij zit nu toch in de auto". Nog geen twee uur na het interview bij Goedemorgen Nederland heb ik Pim Ras aan de telefoon in zijn auto en zegt hij toe mee te zullen werken aan het plaatsen van een portfolio in EOSzine. Hoe raar kan het lopen? Bedankt Dees, Noud, mevrouw Ras en natuurlijk ook Pim. Dit is wat je noemt samen werken.

[Klik hierboven op de afspeelknop om een fragment van het interview op deze pagina te starten. Of klik hier voor de complete uitzending.](#)

Veel kijkplezier, Pieter Dhaeze

P.S. Blijf je aanmelden. We naderen de 14.000 EOSziners, maar meer aanmeldingen is in dit geval ook beter! Alvast bedankt.

In dit nummer

PORTFOLIO | Edwin Bruining

Veel fotografen zoeken de inspiratie ver van huis. Maar wat is de uitdaging als je voor een mooie foto in de automaat alleen de ontspanner hoeft in te drukken. Edwin Bruining trekt met zijn EOS door ons eigen 'stad en land' en bewijst dat er ook in Nederland nog veel moois te zien én vooral ook te fotograferen is. Laat je verrassen door zijn portfolio.

8

EDUCATIEF | HDR: the 'hard' way

In de vorige EOSzine hebben we al aandacht besteed aan het fenomeen hoog contrast in een opname en gezien dat met enig beleid - en in RAW - uit één enkele opname nog veel detail uit hooglichten en schaduw te halen is. Met een belichtingstrapje breidt je het contrastbereik nog verder uit, maar dan is goede software onontbeerlijk voor een natuurlijk resultaat.

10

SOFTWARE | RAW Lightroom deel 1

De reeks over werken in RAW vordert en hoewel iedere EOS-fotograaf met Digital Photo Professional (DPP) prima software in huis heeft om zijn RAW-bestanden om te zetten, is de workflow en snelheid van dit programma niet optimaal. In twee delen behandelen we de functionaliteit, kracht en kwaliteit van Photoshop Lightroom van Adobe. Doe je mee?

12

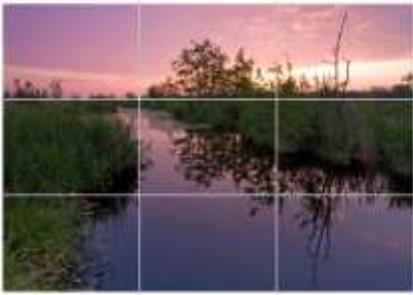

INTERVIEW | Pim Ras

30 april 2009 staat nog op ieders netvlies gebrand. De tragische gebeurtenissen in Apeldoorn zullen we niet licht vergeten. Pim Ras heeft de aanslag met enkele treffende opnamen voor altijd vereeuwigd en is met deze reeks winnaar geworden van de Zilveren Camera 2009. Wij zijn vereerd een portfolio van deze geweldenaar te mogen plaatsen. Wowwww.

16

EDUCATIEF | Compositie (3)

Hoe bewust kijk jij door de zoeker van je camera? Zet je het hoofdonderwerp gedachteloos in het midden en druk je dan op de ontspanner? Je kunt je onderwerp meer inhoud geven door meer bewust te gaan kaderen. Hoe is de vlakverdeling, hoe lopen de lijnen, wat is de eyecatcher? In dit artikel enkele hulpmiddelen om je foto's spannender te maken.

18

REVIEW | Koopwijzer statieven

Wat is er mis met het imago van een statief? Waarom heeft het stoffige associaties met het analoge tijdperk? Er bestaan inderdaad geen digitale statieven, maar de ontwikkeling heeft niet stilgestaan en ook de noodzaak van een stabiele ondersteuning van je camera is niet veranderd. Heb je nog geen statief, lees dan snel deze koopwijzer en geef jezelf er een cadeau.

20

REVIEW | Werken met een MacBook Pro (3)

De kracht van een Apple computer is dat de hardware en het besturingssysteem volledig op elkaar zijn afgestemd, wat de snelheid en stabiliteit ten goede komt. Om deze te waarborgen is ook standaard mediasoftware geïnstalleerd, onder de naam iLife '09, die vooral de multimediale gebruikers zal aanspreken. Wij bekeken iPhoto en iMovie.

24

REVIEW | Canon EOS 550D

In de vorige EOSzine hebben we onze ervaringen met de nieuwe Canon EOS 550D al uitgebreid behandeld. Prima camera met veel mogelijkheden, lekker snel en duidelijke bediening. Helaas konden we van die sample-camera niets verklappen over de beeldkwaliteit en dat maken we nu goed met een productie-model. Kijk snel naar de full-size voorbeeldfoto's en oordeel zelf.

26

Verder: nieuws **6** • Photoshop Elements 8: HDR-montage **30** • FredMiranda.com **32** • service **34** • oproep **35**

Volgende keer o.a.: Compositie deel 4, Totaal overzicht belichting

MEDEDELINGEN

KLEDING

Eind vorig jaar hebben we veel EOSziners een plezier kunnen doen met diverse kleding met daarop het Canon EOS logo geborduurd.

Dit was een eenmalige actie, maar aangezien we nog een redelijk partij polo's over hebben, willen we je bij deze nogmaals de mogelijkheid geven een polo te bestellen. Maar **OP=OP!**

Voor de uitvoering en maten van de polo's, alsook een bestelformulier, kun je op onze speciale kledingpagina meer informatie vinden: klik [hier](#).

BOEKRECENSIE

Een e-magazine als EOSzine voorziet de actieve fotograaf op een snelle en interactieve manier van informatie op het gebied van fotografie en beeldbewerking. Maar ook het 'aloude' boek speelt nog steeds een nuttige rol in de informatie-overdracht naar leergierige fotografen. We zijn dan ook van zins om een boekbespreking in EOSzine op te nemen.

We willen dit echter door aangemelde lezers van EOSzine laten doen, dus misschien wel door jou! Als tegenprestatie mag je het gerecenseerde boek houden. Per boektitel selecteren we uit de database elke maand één man en één vrouw die we zullen vragen een bepaalde titel serieus te beoordelen. Dit oordeel van ons 'panel' zullen we de volgende maand in EOSzine publiceren.

Je hoeft je dus niet op te geven, alleen je mailbox in de gaten te houden.

INFORMATIEF

Leuk om te weten

Canon is een dynamisch bedrijf. Niet alleen in Nederland, maar ook wereldwijd. Er gebeurt dus van alles, maar veel van dat nieuws haalt het journaal niet en lees je ook niet in de krant. Uit een lange lijst van persberichten en nieuws-items hebben wij daarom voor jou enkele leuke wetenswaardigheden geselecteerd.

Firmware EOS 5D mark II

Canon heeft deze maand de langverwachte firmware update voor de EOS 5D markII online gezet. Hiermee is het mogelijk geworden om de framerates in de videomodus aan te passen. Zo zijn nu behalve 30 fps ook 25fps en 24 fps in te stellen en zo kan voor PAL uitzendingen een conversie van framerates achterwege blijven, resulterend in een nog hogere beeldkwaliteit. Zorg dat je de 2.0.4 versie installeert, aangezien in 2.0.3 een kleine onvolkomenheid zat.

Lightroom 3 beta

In de komende nummers van EOSzine besteden we aandacht aan RAW-converters in het algemeen en Photoshop Lightroom van Adobe in het bijzonder. Nieuws over deze software is dus altijd interessant en deze maand heeft Adobe een publieke beta beschikbaar gesteld van de nieuwste versie van Lightroom, zijnde 3.

Ten opzichte van de huidige versie 2.6 is er vooral aan de snelheid en de beeldverwerking gesleuteld. Verder is de verscherping en de ruisonderdrukking naar een professioneel niveau getild. We zijn zelf beta-testers en hoewel de functionaliteit op het eerste gezicht niet echt veel groter geworden is, is de nieuwe beeldkwaliteit, zeker bij hoge ISO-beelden, verbluffend. Omdat ook de snelheid verbeterd is en de stabiliteit van de bibliotheek verhoogd is, brengt Lightroom 3 beta je fotografie naar een nog hoger niveau. Ga snel proberen!

Tutorial lente-foto's

Als het goed is krijg je als EOSziner regelmatig de You Connect in je mailbox. Elke keer staan er leuke items in en gezien het ontluikende voorjaar willen we je hier attent maken op een tutorial over het maken van een goede lentefoto. Je leest er veel handige trucs en tips en je kunt er eventueel ook je eigen lente-foto's uploaden. DOEN!

Winnaar VDM fotowedstrijd

Tot 31 januari was het mogelijk om deel te nemen aan de jaarlijkse fotowedstrijd van uitgeverij van Duuren Media. Het aantal inzendingen heeft die van vorige jaren ver overtroffen en na uitgebreid beraad is een foto van **Eric 't Kindt** tot winnaar uitgeroepen. Maar ook #2 en #3, **Leon Baas** en **Gert-Jan Rodenboog**, verdienen een vermelding met werkelijk prachtige opnamen. Vergeet niet om dit jaar zelf mee te doen! Let op de aankondiging in EOSzine.

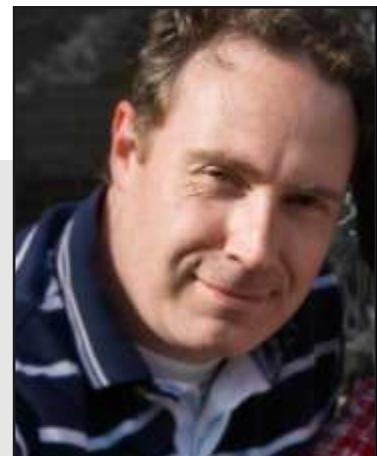
Edwin Bruining

Stad en land

Fotografie heeft mij altijd gefascineerd, maar in het analoge tijdperk ging het mij te ver een doka thuis in te richten. Toen ik in 2005 mijn eerste digitale SLR kocht (EOS 350D) was de rem eraf. De computerdoka is compact en relatief goedkoop en verbruikt geen chemicaliën in ontwikkelbakken, dus ik kon nu ook zelf naar hartelust mijn eigen foto's 'ontwikkelen'.

Voor landschapsfotografie is vroeg opstaan vaak noodzakelijk, maar gelukkig is dat voor mij geen probleem. Ik vind het heerlijk om te gaan fotograferen bij zonsopkomst, in alle rust mijn apparatuur neer te zetten en me voor te bereiden. Zorg dat je altijd weet waar je vroeg in de ochtend foto's wil gaan maken. De opkomende zon geeft spectaculaire kleuren in de lucht, maar die veranderen snel en als je tien minuten te laat bent, kun je onverrichter zake weer naar huis. Bekijk ook altijd vooraf het weer voor de volgende ochtend. Een smetteloze lucht is aardig, maar een paar wolken en een schone horizon levert mooiere plaatjes op.

Naast het fotograferen van landschappen zijn ook natuur- en macrofotografie leuk om te doen. Dit voorjaar ga ik meer tijd besteden aan wildlife in Nederland, het voorraadpotje 'geduld' staat klaar en met een goede voorbereiding en een beetje geluk, hoop ik mooie dieren in het wild voor de lens te krijgen. Nieuwsgierig? Bezoek mijn website voor meer foto's (ook voor reviews).

Edwin Bruining (1969)

- Canon EOS 1D mkII en EOS 7D
- Canon EF 100-400mm 4.5-5.6L IS
- Canon EF 24-70mm 2.8L
- Canon EF 70-200mm 2.8L
- Canon Speedlite 580EX en 430EX II

www.landmarkphotography.nl

HDR | 2. the 'hard' way

In de vorige EOSzine hebben we de basis van het fenomeen High Dynamic Range behandeld en uitgelegd hoe je met één (RAW)-opname een groter contrastbereik kunt overbruggen. Is het contrastbereik van een onderwerp extreem groot en wil je ruisvrije schaduwen en gedetailleerde hooglichten, dan is montage van een serie beelden van een belichtingstrapje noodzakelijk.

MOTORDRIVE

Geen statief voorhanden, maar wel een goed trapje willen maken? Zet de camera dan op Auto Exposure Bracketing (AEB) en op de motordrive en maak snel drie foto's achter elkaar met een verschillende belichting. Zowel beweging van de camera als van het onderwerp zal minimaal zijn.

Belichtingstrapje

Om het gehele contrastbereik van een HDR-onderwerp te kunnen omvatten, hakken we het contrastverschil in stukken door er een belichtingstrapje van te maken. De foto's van zo'n trapje verschillen allemaal iets in belichting, waarbij de reeks detail bevat in de donkerste schaduw én in het lichtste hooglicht. In totaal zijn drie tot vijf foto's met één stop verschil vaak voldoende. Een belichtingstrapje maken vergt enige kennis van zaken en we hebben hier een kort aandachtlijstje gemaakt:

- Werk bij voorkeur vanaf statief, zodat de foto's bij montage exact overlappen.
 - Zet de camera in de Av-stand (diafragmavoorkeur) en Evaluatieve / Meervlaksmeting.
 - Neem een foto zonder belichtingscompensatie (Exposure compensation, EOSzine 1001)
 - Stel belichtingscompensatie in op +1Ev en neem foto en vervolgens op -1Ev.
 - Controleer de histogrammen of nog een extra stop gecompenseerd moet worden.
 - Probeer bewegende onderdelen (mensen, auto's, wolken) in het kader te voorkomen. Zelfs een briesje kan een spelbreker zijn en laat takken, struiken en vlaggen ongemerkt bewegen.
- Op bovenstaande manier kun je zonder al te veel problemen en ook heel bewust een trapje maken. Wil je een maximale kwaliteit, fotografeer dan in RAW. Je hebt dan een nog grotere contrastomvang en je kunt eventueel de witbalans nog corrigeren.

Monteren

HDR-montage gebeurt vaak met speciale software, maar voor eenvoudige onderwerpen kun je ook handmatig werken met lagen. Hier volgen een paar methoden en tevens enkele software-opties.

Lagen

Door de verschillende foto's in een document boven elkaar te leggen als lagen, kunnen we met het Gumgereedschap ongewenste delen van een laag wegpoetsen en zo een handmatige montage maken van een trapje. Dit is natuurlijk geen eenvoudige opgave als de overgangen tussen de verschillende contrastonderdelen heel grillig zijn. Maar voor onderwerpen met grote vlakken met een concreet onderscheid, zoals landschappen met zee of bergen als horizon, is dit een bruikbare methode. Zoom voldoende in en varieer de grootte en hardheid van het Gumgereedschap om nauwkeurig te kunnen werken.

Het is echter ook mogelijk om per laag een selectie te maken van de onjuist belichte onderdelen en die vervolgens te verwijderen. Een grillige overgang is dan minder een probleem en een boom of skyline van huizen hoeft dan geen probleem op te leveren. Afhankelijk van de overgang is het raadzaam om de hardheid van de selectieovergang goed te kiezen, zodat geen contrastrandjes zichtbaar blijven. Een montage op basis van gemaakte selecties kan eventueel nog bijgewerkt worden met het Gumgereedschap.

TRAPTREDEN

Het aantal opnamen van een belichtingstrapje en het onderlinge belichtingsverschil is afhankelijk van het onderwerp. Veel foto's met een klein verschil hoeven niet per se een beter resultaat te geven dan drie foto's met twee stops verschil. Let wel dat meer foto's ook meer rekenkracht van de computer verlangen.

afb 1 | hdr-voorbeelden gemaakt met Photomatix 3.2.7

Software

Degenen die zich al meer verdiept hebben in HDR, associëren deze techniek altijd meteen met Photomatix. Dit programma van HDRsoft is inderdaad een pionier op dit gebied en het kan heel goede en bijzondere resultaten opleveren. Photomatix Pro 3 is redelijk gebruikersvriendelijk en dankzij de goede interactiviteit kan snel een geschikt omzettingrecept worden gemaakt.

Een andere aanbieder van HDR-software is Unified Color. Met hun HDR PhotoStudio maak je in een paar muisklikken een prima contrastmontage en omdat het minder specifieke gereedschappen heeft dan Photomatix, is ze ook iets eenvoudiger in gebruik.

Verder is EasyHDR een eenvoudig alternatief en ook in de laatste versie van Paint Shop Pro is een heel behoorlijke HDR-functionaliteit aanwezig. Een uitgebreide workshop over HDR in Photoshop 8 vind je elders in deze EOSzine. HDR-montage in Photoshop CS4 is een handeling voor gevorderden en laten we hier derhalve buiten beschouwing.

Conclusie

Een HDR-montage heeft alleen nut bij onderwerpen met extreem veel contrast, zoals landschappen, interieurs en nachtopnamen. Het resultaat staat of valt met de kwaliteit van het gemaakte belichtingstrapje. Wees erop bedacht dat het resultaat van HDR-merging soms 'onnatuurlijke' belichting en kleurweergave kan opleveren. Pas correcties dan ook met mate toe. Zoek met 'hdr images' in Google Afbeeldingen voor inspirerende voorbeelden of [klik hier](#).

▶ CLIP: lagen/gum

▶ CLIP: lagen/select

▶ CLIP: Photomatix1

▶ CLIP: Photomatix2

clips | videotutorials hoe lagen te monteren en hoe te werken in Photomatix

www.hdrsoft.com
www.unifiedcolor.com
www.easyhdr.com
www.mediachance.com/hdri/

DOWNLOAD

RAW | 6. Licht werk met Lightroom (1)

In deze serie artikelen over RAW proberen we je op weg te helpen met RAW. Is dit bestandsformaat (nog) niets voor jou, blijf dan bij JPEG. Daar is niets mis mee. Maar heeft het RAW-virus je te pakken en staat je camera nooit meer op JPEG, dan heb je een converter nodig, waarmee je snel én goed vele honderden foto's kunt ontwikkelen. Photoshop Lightroom van Adobe is dan een prima keuze en in twee artikelen geven we een korte introductie, zodat je snel zelf aan de slag kunt.

Opbouw

Adobe heeft Photoshop Lightroom van de grond af speciaal ontwikkeld voor de digitale fotograaf die met veel foto's werkt. In beginsel is het bedoeld voor RAW/DNG-bestanden, maar werkt ook met JPEG en TIFF. Voordat de programmeurs aan de slag gingen, heeft Adobe eerst gesproken met en goed geluisterd naar professionele fotografen. Ze hebben zich bovendien niet laten belasten met de 'erfenis' van Photoshop CS of Photoshop Elements en dat alles heeft geleid tot een maatwerk RAW-converter, die het hele traject van een digitale foto omvat. Van het downloaden van foto's naar de computer, via RAW-ontwikkeling tot index- en expositieprints en webgalleries. Dit traject, ook wel de workflow genoemd, wordt in Lightroom onderverdeeld in vijf modules: Bibliotheek, Ontwikkelen, Presentatie, Afdrukken en Web. Deze hebben een gelijkvormig opgebouwde interface, waarbij niet de menu- en gereedschappenstructuur van Photoshop is gebruikt, maar opdrachten en parameters zijn in 'panels' gegroepeerd op basis van de specifieke handelingen van een module. Tevens is de ruimte van het beeldscherm zo opgedeeld dat de werkruimte voor miniatures en geselecteerde foto's optimaal is, waarbij uitgegaan is van een breedbeeldformaat. Panels kunnen in- en uitgeklapt worden en tevens kan het hele beeldscherm als werkgebied gebruikt worden. Op een 24" scherm met een resolutie van 1920 bij 1200 pixels werkt Lightroom uiterst prettig en overzichtelijk.

afb 1 | interface Lightroom 3 beta op 24" breedbeeldmonitor met resolutie 1920 x 1200.

Modules

De opbouw van Lightroom is dus gebaseerd op de workflow van de digitale RAW-fotograaf en hier volgt een korte uiteenzetting van de functionaliteit van de afzonderlijke modules.

Bibliotheek

Nadat je een sessie in het veld of de studio hebt afgerond moeten de foto's op de computer worden gezet. Sluit je de camera aan of stop je de geheugenkaart in de lezer, dan zal Lightroom worden gestart en vragen wat je met de foto's wilt doen. Je kunt ze niet alleen kopiëren naar de harde schijf, maar ook gelijktijdig hernoemen, eventueel omzetten naar DNG, trefwoorden en gegevens van fotograaf toevoegen en meteen back-uppen. De bestanden worden meteen opgenomen in de bibliotheek van Lightroom, waarin op basis van trefwoorden en exif-data kan worden gezocht. Zo ben je nooit meer een foto kwijt. Met een filmstrip aan de onderzijde en een beeldvullende preview erboven, worden foto's snel beoordeeld en gewaardeerd met sterren, vlaggen en kleuren. De zo geselecteerde beelden kunnen worden opgenomen in een collectie en vervolgens hun weg vervolgen in de andere modules, zoals Ontwikkelen.

Ontwikkelen

De opnamen worden met de preview van de camera-instellingen in de module Ontwikkelen getoond en op basis hiervan kunnen bijna alle kwaliteitsparameters - witbalans, helderheid, detail, ruis, kleur, contrast - tot in detail worden gevarieerd tot een optimale, specifieke

UPDATES

Heb je eenmaal een versie van Lightroom aangeschaft, dan zijn de updates met nieuwe camera's en soms zelfs met nieuwe functies gratis te downloaden. Dit gebeurt automatisch en Adobe is daarin heel voortvarend.

afb 2 | de verschillende modules van
Lightroom 2.6

receptuur. Dit recept kan snel op andere beelden worden gekopieerd. Zo maak je bijvoorbeeld de witbalans van een reeks foto's met één muisklik gelijk. Behalve correcties op de gehele foto, kunnen in Lightroom ook lokale aanpassingen worden gedaan, zoals vlekjes van de sensor of puistjes op een gezicht verwijderen, een lucht verhelderen met een grijsverloopfilter en huid verzachten met een aanpassingspenseel. En dit alles bij 14-bits helderheidsbereik en zonder dat het origineel wordt aangetast. Willen we de geoptimaliseerde RAW's als JPEG of TIFF voor publicatie gebruiken, dan kent Lightroom een uitgebreide exportfunctionaliteit.

Presentatie, Afdrukken, Web

Na selectie en optimalisatie wil je foto's natuurlijk ook delen met je publiek en Lightroom kent drie vormen van publicatie: op een beeldscherm van computer of televisie (Presentatie), op papier (Afdrukken) of via internet (Web). Deze modules werken allemaal direct met de geoptimaliseerde RAW-beelden. Je kunt heel snel en interactief op hoge kwaliteit een diavoorstelling, een expositieprint of webgallery maken. Omdat er veel plug-ins verkrijgbaar zijn, is de originaliteit van de output redelijk gewaarborgd.

Conclusie

Als je definitief overstapt op RAW en nooit meer in JPEG opneemt, dan zul je met een snelle RAW-converter met veel functionaliteit en hoge kwaliteit moeten gaan werken. Lightroom is dan een erg goed en professioneel alternatief.

De volgende keer een gedetailleerde workshop met de Ontwikkel-module van Lightroom.

PROBEER

Je kunt van Lightroom versie 2.6 (ook NL) een 30-dagen probeerversie downloaden voor zowel Windows als Mac. Er is ook een beta beschikbaar van Lightroom 3. Deze versie heeft betere beeldalgoritmes dan Lightroom 2 en het definitieve product verschijnt in mei 2010.

Download proefversies

- Lightroom 2.6
- Lightroom 3 beta

DOWNLOAD

3-2-1 en...actie: Pim Ras

Sommige zaken lijken voorbestemd in het leven. Als je Ras heet met je achternaam en je ambitie is om fotograaf te worden, dan kan het niet anders dan dat bewegende onderwerpen je voorkeur hebben en dat je snel weet te handelen om zo exact het beslissende moment vast te leggen. Pim Ras is dus sportfotograaf en als winnaar van de Zilveren Camera 2009 met de foto van Karst T. tijdens Koninginnedag in Apeldoorn zijn wij als EOSzine trots een portfolio van hem te mogen presenteren.

Pim Ras (1966)

- Sport- en nieuwsfotograaf
- Canon EOS 1D mark IV en 1D mark III
- EF 16-35 mm 2.8L
- EF 24-70 mm 2.8L
- EF 70-200mm 2.8L IS II
- EF 200 mm 2.0L
- EF 300 mm 2.8L IS
- EF 400 mm 2.8L IS
- EF 600 mm 4L IS
- www.pimras.com

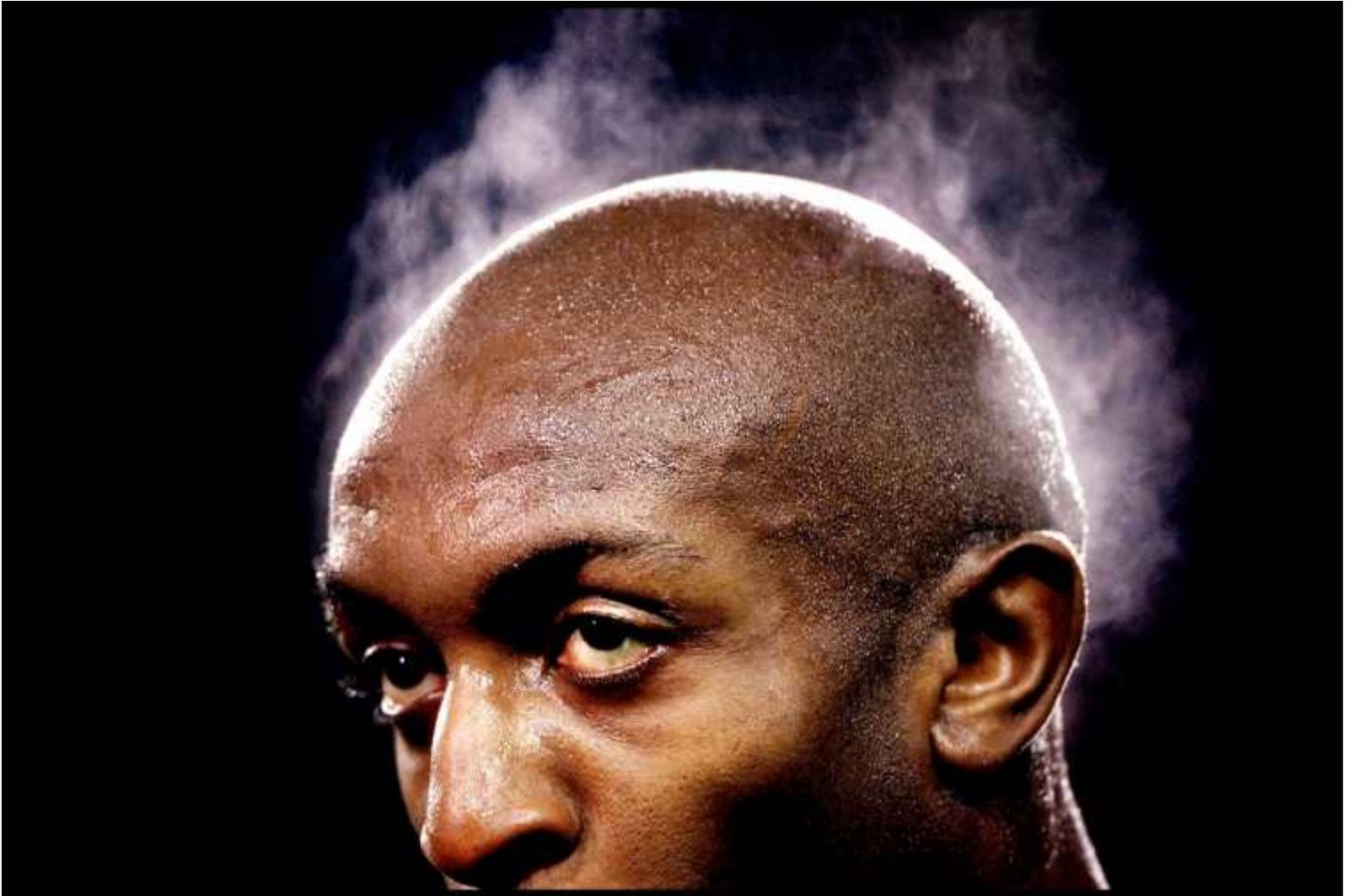
“Toen ik mijn eerste Canon-camera in handen kreeg op 12-jarige leeftijd wist ik dat ik sportfotograaf wilde worden. Het was een AE-1 Program met een 70-210 mm. Hiermee fotografeerde ik mijn zusje tijdens een hockeywedstrijd en was als een kind zo blij dat ik een scherpe actiefoto had gemaakt. Ook was ik destijds al gefascineerd door voetbalfoto's langs de lijn die met hun grijze telelenzen op de eerste rij mochten zitten. Na mijn Havo-opleiding ging ik naar school voor Fotografie in Den Haag, waar ik hoopte te leren hoe je sportfotograaf werd. Welnu, sportfotografie leer je niet vanuit een boekje of opleiding. Je krijgt sportfotografie alleen onder de knie door het veel te doen.

Juist beginners en semi-gevorderde fotografen hebben alle vrijheid en mogelijkheden om hun talent en creativiteit te ontplooiën op de amateurvelden, waar je zonder perskaart op je buik naast het doel kunt gaan liggen. Dit superlage standpunt zorgt ervoor dat de foto's een extra dynamiek krijgen. Als je naar de Engelse voetbalfoto's kijkt, zie je wat ik bedoel. Daar staan de fotografen in een greppel en fotograferen net boven de oppervlakte van het veld. Als een speler na een schop of kopbal door de lucht vliegt, lijkt het of hij aan een metershoge duik bezig is, terwijl wij in Nederland achter metershoge reclameborden zitten waardoor de speler nauwelijks van de grond lijkt te komen. Dus **tip één** voor de beginnende sportfotograaf: kies bewust je standpunt. Of zo laag mogelijk of ga juist de hoogte in op de tribune, zodat je het grasveld of de rode baksteen kleur van de tennisbaan als monochrome achtergrond gebruikt en zo de actie centraal stelt. **Tip twee**: beperk je niet alleen tot de actie. Kijk vooral naar de emotie van de sporters die je fotografeert na een doelpunt of juist na een gemiste kans. Vaak is teleurstelling mooier om te fotograferen dan vreugde. **Tip drie**: verkies altijd de kortste sluitertijd boven het kleinste diafragma. Liever een scherpe foto bij 1/1250s en een vage achtergrond bij diafragma f/4, dan een onscherp onderwerp bij 1/600s met een scherpe achtergrond bij f/8. Tenzij je natuurlijk vanuit creatief oogpunt wilt gaan voor een meetrefoto met 1/30s lange sluitertijd om bewegingseffecten te krijgen.

afb 1 | val van Annette Gerritsen op de 500m van de Olympische winterspelen 2010

Verder is het uiteraard belangrijk welke camera en lens je gebruikt. Ik werk zelf met twee Canon EOS 1D Mark IV en twee Canon EOS 1D Mark III bodies met een brandpuntbereik aan telelenzen van 200 tot 600mm met allen een grote diafragmaopening van f/2.8 tot f/4, omdat ik heel vaak onder slechte lichtomstandigheden toch scherpe beelden moet hebben. Voor de beginner en lichtgevorderde is een iets goedkopere EOS, zoals de EOS 7D met een 100-400mm 4-5.6L of een ander telezoomlens een goed begin om de kneepjes van het sportfotograferen onder de knie te krijgen. Later, als je denkt professionele aspiraties te hebben, kun je altijd nog overstappen op een lichtsterke vastbrandpuntlens van 300 of 400mm.

Maar geniet vooral bij het maken van actiefoto's op de sportvelden, want er is geen mooier gevoel dan het maken van de perfecte sportfoto. En dat is een foto die technisch in orde is qua licht, compositie, scherp-onscherp verhouding én die het beslissende moment van de wedstrijd weergeeft. Ik wens alle lezers veel succes en wie weet tot ooit op het voetbalveld of een andere sportarena.”

Wil je meer van het werk van Pim Ras zien, kijk dan op zijn website en laat je net als ons verbazen over zijn verbluffende inzicht en timing bij evenementen als de Olympische spelen of de finale van de Champions League. Tevens kun je daar ook portret- en nieuwswerk van hem zien en dat doet in kwaliteit niet onder voor zijn sportfoto's.

Tot eind april loopt er in in Fotogalerie Rotterdam een overzichtstentoonstelling van Pim Ras onder de titel '25 jaar Sport en Zo!' Daarnaast zijn foto's van voormalig topvoetballer en voetbaltrainer Willem van Hanegem te zien, in de speciaal voor de Fotogalerie samengestelde expositie 'Van Alles Wat'.

Eind dit jaar verschijnt ook zijn eerste boek, waarin de eerste 25 jaar van zijn carrière als fotograaf te zien zal zijn. Naast sport zullen er ook andere foto's instaan, zoals portretten en nieuwsonderwerpen en natuurlijk de Zilveren-Camera serie van Koninginnedag.

afb 2 | Dennis Bergkamp in extase na een doelpunt in de kwartfinale van de WK 98 in Frankrijk.

Kadervorming

Het onderwerp voor de lens kunnen we op verschillende manieren in beeld brengen door de elementen waaruit het bestaat op een bepaalde manier in het kader te plaatsen. Zoals een componist een muziekstuk in elkaar zet door instrumenten en noten tot een welluidend geheel te smeden, zo doet ook een fotograaf dat met beeldelementen en licht. Daarom noemen we de invulling van het kader met een onderwerp ook wel de compositie.

Compositie

Over compositie kunnen boeken vol geschreven worden. Wij beperken ons tot enkele belangrijke aspecten, waarmee je snel aan de slag kunt.

Vlakverdeling

De 'oude' Hollandse Meesters gebruikten de 'Gulden snede' en met de daaruit volgende 'regel van 1/3' kan een beginnend fotograaf zijn foto's eenvoudig een stuk aantrekkelijker maken. Deel het kader van de foto op met twee verticale en twee horizontale lijnen en zorg dat belangrijke elementen van het onderwerp op deze lijnen liggen of op de kruispunten ervan. Een afgeleide hiervan is om het hoofdonderwerp uit het midden te plaatsen. Zet bij een portretfoto het model dus links of rechts op 1/3. Plaats de horizon van een landschapsfoto op 1/3 van de boven- of onderzijde. De vlakverdeling op basis van 1/3 kan gebeuren op basis van fysieke voorwerpen in het onderwerp, maar kan ook berusten op kleur- of contrastvlakken.

Oriëntatie camera

Lukt het niet om de vlakverdeling goed geregeld te krijgen, draai de camera dan eens een kwartslag om een opname met een staande oriëntatie te maken, ook wel portretstand genoemd. Een staande foto benadrukt vaak de diepte of hoogte van een onderwerp, terwijl een liggende foto (landschap) de weidsheid accentueert. Hoogte en weidsheid kunnen nog meer versterkt worden door een overlappende reeks foto's tot een panorama te maken. Een minder extreme oriëntatie is vierkant, maar ze kan in bepaalde gevallen het onderwerp meer aandacht kan geven.

Kijkgeleiding

Westerlingen lezen van links naar rechts en zo zijn we ook geneigd naar een foto te kijken. We beginnen linksboven en eindigen rechtsonder. Als fotograaf kun je dit gegeven gebruiken om de blik van de toeschouwer te sturen. 'Wat wil ik dat de kijker het eerst ziet'? Twee andere vormen van eyecatchers zijn scherpste en kleur. Het menselijk oog is erop getraind om als eerste naar het scherpste onderdeel van een onderwerp te kijken. Je kunt dit fenomeen sturen met de keuze van het scherpstelpunt en de scherptediepte van de foto. Ook bepaalde kleuren worden door het oog sneller opgemerkt dan anderen. Zo zijn rood en geel specifieke signaalkleuren en zeker in meer monochrome opnamen 'eisen' zij de aandacht op.

Bij sommige onderwerpen, zoals een landschap, kun je niet spelen met scherptediepte, kleuraccenten of leesrichting, maar ben je aangewezen op andere aspecten om het kijkgedrag van de toeschouwer te sturen. Zorg dan dat er een in- en uitgang zit in de opname, zoals het verloop van een slingerweg of een rivier. Probeer deze over de diagonaal van het kader te laten lopen. Verder bevat een landschap lijnen voortkomend uit overgangen van land, water en lucht of afkomstig van een afrastering of bomenrij. Een dergelijk afscheiding kan ook gebruikt worden om door middel van herhaling het beeld te versterken.

GEEN WETTEN

In dit artikel geven we verschillende 'regeltjes' om bewuster naar het onderwerp te kijken om zo betere foto's te maken. Deze regels zijn echter geen wetten, maar slechts hulpmiddelen en als jij vindt dat een onderwerp in het midden moet staan, dan moet je dat doen en niet krampachtig bij de 'regel van 1/3' volharden.

Tot slot kunnen we het oog ook letterlijk beperken in zijn uitzicht door te werken met een natuurlijk kader, zoals overhangende takken, rotsen op de voorgrond en een poort of raam. Een dergelijk voorgrondkader zorgt tevens voor een zekere dieptewerking.

Minder is meer

Bij veel foto's draait het om aandacht voor het hoofdonderwerp. De bovenstaande tips kunnen je daarbij van dienst zijn, maar de meest eenvoudige manier om een onderdeel aandacht te geven - onder het motto 'minder is meer' - is inzoomen. Er is dan minder achtergrond te zien en het oog wordt minder snel afgeleid. Inzoomen geeft wel een grotere kans op bewegingsonscherpte en tevens wordt de scherptediepte kleiner. Dit laatste kan echter positief werken op het aandachtsaspect. Door een kleine scherptediepte (groot diafragma, korte voorwerpsafstand, lang brandpunt) toe te passen kun je het hoofdonderwerp los maken van de onscherpe achtergrond en kán het oog nergens anders naar kijken!

Conclusie

Hoe moeilijk ook over compositie gedaan wordt, door bewuster door de zoeker van je camera te kijken en je daarbij de vraag te stellen wat je je publiek wilt laten zien, kunnen je foto's zonder veel moeite stukken beter worden. Probeer lijnen, patronen en vlakken te onderscheiden, plaats de belangrijkste elementen met een zeker onderling verband in het kader, voorkom 'afgehakte' hoofden, voeten of berg- en boomtoppen en zet de horizon recht. Allemaal simpele attentiepunten, maar met groot rendement. De volgende keer de invloed van licht en kleur.

GEEN 100%

Als je door de zoeker van je camera kijkt, dan zie je bij de meeste DSLR's 95 tot 98% van het opgenomen kader. De kans dus aanwezig dat er aan de randen van een foto onverwachte en ongewenste zaken te zien zijn. Bijsnijden is hierop het antwoord. Bij gebruik van Live View is het zoekerbeeld vaak wel 100%.

*Met dank aan
Johan van de Watering*

Met de voetjes OP de vloer

Bewogen foto als je ver bent ingezoomd of bij weinig licht? Een verkeerd scherpstelpunt bij een macro-opname? Slechte overgangen bij een panorama? Ghosting bij een HDR-montage? Staat de horizon scheef of valt een onderwerp net een stukje buiten het kader? Als je dit soort problemen vaak tegenkomt, dan wordt het tijd voor de aanschaf van een goed statief. Hierbij een koopwijzer en kleine praktijktest.

Vergeeten en verguisd

Een statief is waarschijnlijk het meest vergeten én verguisde camera-accessoire van het digitale tijdperk. Met alle technologische snufjes in moderne camera's knippen we er driftig op los en verwachten we dat elke foto scherp is en perfect gekaderd. En is een opname dat niet, dan maken we toch gewoon nog meer foto's tot er een goede tussenzit of we proberen het beeld te verbeteren in een fotobewerkingsprogramma. Zelden zal een beginnend fotograaf tot het inzicht komen dat een statief mogelijk het antwoord is op zijn kwaliteitsvragen. En als hij dat besef wel heeft, dan wordt een statief vaak als ballast gezien, die voor veel ongemak zorgt als je het veld ingaat.

LET OP

Een statief is perfect in staat om beweging van de camera te bevriezen, maar echter niet van het onderwerp. Als je bij 1/2s een nachtopname maakt, dan zal alles wat beweegt in het kader een vage streep zijn. Wil je zo'n onderwerp wel scherp op de foto hebben, dan moet je óf licht toevoegen (flitsen) of de ISO sterk verhogen.

Beweging en kadering

Waarom is een stabiel statief zo belangrijk? Een van de belangrijkste aspecten waarin een statief een bijdrage levert aan een hogere kwaliteit van je foto's is het voorkomen van bewegingsonscherpte en dus bewogen (onscherpe) foto's. Die bewegingsonscherpte wordt veroorzaakt als je uit de hand fotografeert met een te lange sluitertijd ten opzichte van het brandpunt. Bij 1/30s kun je bij 18mm (uitgezoomd groothoek) een haarscherpe foto uit de hand maken van een stilstaand onderwerp. Maar zoom je in tot 135mm (ingezoomd tele), dan is de foto bij diezelfde sluitertijd bijna zeker onscherp door de versterkte beweging van de camera. Natuurlijk kan bewegingsonscherpte voorkomen worden met beeldstabilisatie, maar een statief zal toch altijd een scherper beeld opleveren. Wil je meer weten over het verband tussen brandpunt en sluitertijd in het kader van bewegingsonscherpte, kijk dan in het archief van EOSzine. In nummer 0901 behandelen we op pagina 10 dit onderwerp in relatie tot beeldstabilisatie.

Bewegingsonscherpte ontstaat als je de camera tijdens de opname iets kantelt of draait. De camera beweegt echter ook naar voor en achter en de afstand tot het onderwerp kan tussen het moment van scherpstellen en indrukken van de ontspanner veranderd zijn. Bij een landschapsfoto zul je die millimeter niet merken, maar bij macrofotografie kan dat cruciaal zijn en ligt het scherpstelpunt niet op het kopje van een lieveheersbeestje, maar net iets erachter. Jammer, maar die foto kan eigenlijk direct in de prullenbak. Een statief zorgt dus ook op dat punt voor stabiliteit en je kunt het scherpstelpunt daar leggen waar jij wil en dan zal het daar ook blijven, mits je onderwerp stilstaat. Zeker met Live View en vergrote beeldweergave zul je zien dat een statief op dit punt van onschatbare waarde is.

Een statief voorkomt beweging en staat daarmee garant voor haarscherpe foto's. Maar een statief zorgt ook voor nauwkeurige kadering. Zo hoeft de horizon nooit meer scheef te staan en weet je bij het maken van een overlappende serie foto's voor een panorama dat de reeks exact horizontaal is. Veel statieven hebben een waterpas oog om je daarbij te helpen en camera's als

LET OP

Een statief zal beweging van de camera voorkomen tijdens een opname. Toch kan het indrukken van de ontspanner toch nog voor ongewenste trilling zorgen, dus moet de foto echt gestoken scherp zijn, gebruik dan ook de zelfontspanner mogelijk gecombineerd met een draadontspanner. Let ook op wind die het statief kan laten trillen en tevens dat de ondergrond niet gevoelig is voor verplaatsing van je eigen gewicht.

de EOS 7D en de 1D mark IV hebben een ingebouwde waterpas, die dan uiterst precies kunnen worden ingesteld. Wil je een serie foto's maken met een belichtingstrapje voor HDR, dan is een statief onmisbaar om exact gelijke kaders te krijgen, zodat de montage veel gemakkelijker en beter zal verlopen. Ook het kader bepalen bij opnamen van landschappen, gebouwen, interieurs en producten gebeurt met een statief veel nauwkeuriger dan uit de hand. Bovendien geeft de camera op een statief een zekere rust. Je kunt nog eens op je gemak naar je onderwerp kijken en kleine aanpassingen aan compositie doen. Dat geldt overigens ook bij het maken van groepsfoto's, zodat je iedereen nog even op de juiste plaats kun zetten en vanuit hetzelfde kader snel meerdere opnamen kunt maken.

Tenslotte is een statief onmisbaar als je foto's maakt met een extreem lange sluitertijd, zoals nachtopnamen of overdag met een ND-filter. Als je de stroming in een beekje vaag wilt hebben en de omgeving scherp met een sluitertijd van enkele seconden, dan kan dat niet zonder stabiele statiefopstelling.

Uitvoeringen

Als je een statief ziet, dan lijkt dat een geheel. Bij goedkope modellen kan dat het geval zijn, maar meestal bestaat een statief uit twee delen: de poten en de kop. De poten bepalen voor een groot deel de stabiliteit en het gewicht. De kop bepaalt de toepassing (landschap, macro, actie etc.) en de nauwkeurigheid.

Poten

De meeste statieven hebben drie poten, die uitschuifbaar zijn. Er zijn verschillende sluitingen om de poten te borgen: knel en schroef. In beide gevallen moeten ze ervoor zorgen dat je de poten snel uit kunt schuiven en zodanig kunt vastzetten dat ze tijdens de opname niet inzakken. Voor een rotsachtige of voor een drassige ondergrond zijn speciale voetjes verkrijgbaar om wegschuiven of verzakken te voorkomen. Ook zijn er statieven met één poot (monopod), eveneens inschuifbaar en kunnen extra nuttig zijn als wandelstok. Voor desktopfotografie zijn tafelstatiefjes verkrijgbaar en wil je je camera letterlijk in de bomen hangen, dan moet je op zoek naar een flexibel statief, zoals de Gorillapod.

De poten van een statief kunnen van diverse materialen vervaardigd zijn. Van oudsher zijn ze van metaal of hout. Dat is heel degelijk en kan door het hoge gewicht ook heel stabiel zijn, maar als je er vele kilometers mee het veld in moet, dan is dat een aanslag op schouders en rug. De laatste jaren zijn magnesium, aluminium, basalt en carbon in opkomst. Ze zijn veel lichter, maar toch duurzaam, stijf en stabiel. Statiefpoten van deze materialen zijn wel een stuk duurder dan hout of metaal.

Let bij aankoop op de maximale werkhoogte van het statief (middenkolom ingeschoven). Een standaard is hierbij 125 tot 150 cm zonder kop. Hoe groter de werkhoogte, des te stabiel en stijver de poten moeten zijn om beweging te voorkomen. De werkhoogte kan verlengd worden met het uitschuiven van de middenkolom. Dit verlaagt de stabiliteit echter sterk en is alleen geschikt voor 'noodgevallen'. De middenkolom heeft evenwel een belangrijker functie. Als hij aan de onderzijde een haak heeft, kun je hier een gewicht (je fototas) aanhangen voor extra stabiliteit of zelfs borgen met een koord aan de ondergrond. Ook kun je de middenkolom vaak omdraaien. Zo kun je eenvoudig op een heel laag standpunt fotograferen. Als je dan Live View gebruikt is het kaderen geen probleem. Bij sommige statieven is de middenkolom ook kantelbaar en kun je onder heel bijzondere hoeken je onderwerp kaderen. De prijs van een driepoot kan uiteenlopen van 100 euro tot 1000 euro.

ACCESSOIRES

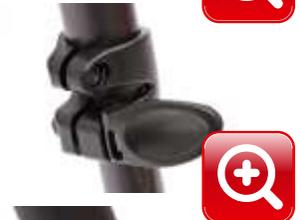
Je kunt nog meer plezier hebben van je statief met enkele accessoires. Een goed foedraal beschermt hem tegen krassen en stof of vocht. Met een macroslede ben je meer flexibel bij nauwkeurig kaderen van kleine insecten of bloemen. Om het onderwerp (insect op bloem) te borgen bij wind zijn knijpertjes verkrijgbaar en er zijn zelfs koppelingen om een paraplu te bevestigen aan je statief. Dan staat je camera altijd droog (maar let op wind!).

afb. 1 |

- schroefknelsluiting

- snelknelsluiting

- draaisluiting

afb. 2 | omgekeerde middenkolom voor laag standpunt

afb. 4 |

Kop

Op een driepoot kunnen verschillende soorten statiefkoppen worden geschroefd. Uit de videohoek kennen we de panoramakop. Met een hendel kun je de kop in het horizontale vlak draaien en tevens voorover kantelen. Met een scharnier kan de plaat een kwartslag gedraaid worden, zodat je ook 'portrait' kunt kaderen. Zoals de naam al zegt is het prima geschikt voor videowerk en panoramareeksen. Instellen gaat redelijk vlot, maar niet 100% nauwkeurig. Wil je volledige bewegingsvrijheid in drie richtingen dan is een driewegkop een beter alternatief. Elke draairichting kan apart met een korte draaihendel nauwkeurig worden ingesteld, maar vertraagt daarmee de snelheid van werken. Ook moeten de drie hendels goed worden aangedraaid om maximale stabiliteit te verkrijgen. Om echt snel en stabiel in te stellen is een balhoofd meer geschikt. Het is een soort kogelgewricht, dat je kunt vastzetten met een knelsysteem. Dit kan met een schroef zijn, maar ook een joystick. Zeker die laatste uitvoering combineert een snelle positionering met een relatief vaste borging. Voor flexibel gebruik is een snelsluiting tussen camera en statiefkop aan te bevelen. Dit plaatje schroef je onder je camera en met een klik/borgsysteem past het snel en vast op het statief. Je kunt zo snel overschakelen van hand naar statief of meerdere camera's op één statief gebruiken.

• koopwijzer Manfrotto

• koopwijzer Gitzo

afb. 5 | voorbeeld statiefring

STATIEFRING

Bij normale camera-lenscombinaties bevestig je de camera op de statiefkop. Wordt de lens echter te zwaar, dan zou het geheel topzwaar worden. Veel tele- en macrolenzen hebben dan ook een statiefring, die zorgt voor een betere balans van camera en lens op het statief.

Welk statief?

Uit het voorgaande kan geconcludeerd worden dat er oneindig veel combinaties van poten en koppen zijn en de keuze dus niet eenvoudig is. Welk statief voor jou de juiste is, is onder andere afhankelijk van het gewicht van je camera met je zwaarste lens. Het statief mag niet te licht zijn. Op de websites van Manfrotto en Gitzo vind je tabellen die je daarbij helpen, maar ons advies is om uitgaande daarvan in de winkel of bij een kennis jouw specifieke camera-lenscombi op een kandidaatstatief te proberen.

Let bij aankoop ook op het draaggewicht van het statief. Als je hem alleen in de studio gebruikt is dat van minder belang, maar voor veel wandelwerk in het veld heeft een licht statief de voorkeur. Let tenslotte ook goed op de werkhooft. Zoals aangegeven is 125 tot 150 cm standaard, maar voor architectuur of landschap is een hoger statief in sommige gevallen bijzonder handig.

De prijzen van een compleet statief lopen nogal uiteen en variëren van 100 euro tot over de 1000 euro. Kies niet automatisch het duurste statief en verwacht van een goedkoop statief niet dat het de eigenschappen van een duurder model heeft. Voor de gemiddelde fotograaf is de 'gouden middenweg' waarschijnlijk de beste keuze, waarbij Manfrotto en Gitzo bekende merken zijn. Ze hebben jarenlange ervaringen van gebruikers verwerkt in materialen en ontwerpen en staan dus garant voor jarenlang onbezorgd gebruikszeker.

Praktijk

Op de redactie hebben we enige tijd mogen werken met twee Manfrotto en één Gitzo statief:

1. Manfrotto driepoot metaal 055XDB met driewegkop 804 RC2 (ca. 170 euro)
2. Manfrotto driepoot carbon 055CX PRO3 met joystick balhoofd 322 RC2 (ca. 500 euro)
3. Gitzo driepoot carbon GT3541XLS met off-center balhoofd GH2750 (ca. 850 euro)

Manfrotto 055XDB/804RC2

Deze combi van poten (werkhooft 138 cm) en losse kop wordt als een complete set verkocht en is een prima statief (2,9 kg) voor elke fotograaf die voor een redelijke prijs toch een optimale duurzaamheid en functionaliteit wenst. Het stalen statief heeft poten met drie segmenten, die

geborgd worden met knelkoppeling met schroefsluiting. Dat borgt een poot niet supersnel, maar wel zeker. De poten kunnen in vier standen worden uitgeklapt tot zelfs horizontaal. De middenkolom kan worden omgedraaid. De driewegkop is heel degelijk uitgevoerd en instellingen verlopen soepel en borgen zeker. Ze bevat een snelkoppeling voor de camera en een duidelijk waterpasoo. Onze EOS 7D met EF-S 15-85mm heeft aan dit statief een prima ondersteuning en zeker in de studio en voor licht veldwerk is dit statief een aanrader.

Manfrotto 055CXPRO3/322RC2

De driepoot van dit statief heeft een werkhoogte van 140 cm en is vervaardigd van carbon. Samen met het joystick balhoofd weegt het geheel slechts 2,3 kg. De poten bestaan uit drie segmenten, zijn in vier standen uitklapbaar en zijn geborgd met snelknelsluitingen. Het instellen gaat snel, maar de borging kan gedurende langer gebruik minder strak worden. Je moet de stelschroef dan weer even iets aandraaien. De middenkolom kan worden gekeerd, maar ook dwars worden geplaatst. Zo kun je uit nog creatievere standpunten fotograferen. Het joystick balhoofd werkt supersnel en borgt redelijk zeker. De nauwkeurigheid is duidelijk minder en zo kun je het balhoofd niet exact in het horizontale vlak draaien, wat bij een panoramareeks eigenlijk noodzakelijk is. Zowel de driepoot als het balhoofd is voorzien van een waterpasoo. Net als het bovenstaand Manfrotto-statief is deze combi uitermate geschikt voor de EOS 7D met 15-85mm. Voor onze EOS 1D mark III met EF 70-200mm (samen bijna 3 kg) is het joystick balhoofd minder geschikt.

Gitzo GT3541XLS/GH2750

De door ons geteste Gitzo is zowel van formaat en gewicht als prijs een statief van buiten-categorie. De werkhoogte van de carbon driepoot is bijna 2 meter (!) en samen met het unieke balhoofd weegt ze toch maar 2,5 kg. De poten bestaan uit vier geledingen en worden ingesteld en geborgd met een schroefsluiting. Dat gaat snel en zeker. De driepoot - met waterpasoo - is ontworpen vanuit het principe 'less is more' en is prachtig afgewerkt. De poten zijn in drie standen uitklapbaar tot horizontaal. Omdat de middenkolom ontbreekt, is het mogelijk het statief met gestrekte poten bijna plat op de grond te leggen, ideaal voor lage standpunten.

Zo bijzonder als de driepoot is, is dat ook het balhoofd. Het heeft een horizontaal draaivlak (goed voor panorama's) en met de knelsluiting worden twee gewrichten van het balhoofd gelijktijdig geborgd. De camera kan zo snel en soepel in alle standen worden gemanoeuvrerd en met één draai aan de knop muurvast gezet worden. Nadelen zijn toch wel het ontbreken van een waterpasoo op de het balhoofd en van een snelkoppeling.

Onze EOS 7D-combi staat als een huis op dit statief en ook met onze EOS 1D mark III / EF 70-200mm vertoont de Gitzo geen krimp.

Conclusie

Een statief is van onschatbare waarde voor de serieuze fotograaf. Er doet zich altijd wel een onderwerp of moment voor dat een statief onmisbaar is en ze hoort dan ook een standaard-onderdeel te zijn van je foto-uitrusting. Tussen de 150 en 500 euro koop je een prima statief plus kop voor algemeen gebruik. Ben je elke dag kilometers op pad en staat je statief regelmatig in de modder of ondiep water, bespaar dan niet op gewicht, kwaliteit en duurzaamheid. Daar krijg je later spijt van. Bij zorgvuldig gebruik kan een statief namelijk jarenlang trouwe dienst doen en is de afschrijving, zelfs van een duur statief, niet meer dan honderd euro per jaar. En daar krijg je dan keer op keer haarscherpe en goed gekaderde foto's voor terug en dat is toch onbetaalbaar!

clip 1 | video-impressie van de werking van een Manfrotto driewegkop.

clip 2 | video-impressie van de werking van een Manfrotto joystick balhoofd.

clip 3 | video-impressie van de werking van een Gitzo off-center balhoofd.

*Met dank aan
Foto Konijnenberg*

I am, so iPhoto and iMovie (3)

In de vorige artikelen over computers van Apple in het algemeen en een MacBook Pro 15" in het bijzonder hebben we de 'plussen en minnen' van deze hardware voor de fotograaf op een rijtje gezet. Bijzonder aspect van een Mac is dat er standaard handige software bijgeleverd wordt (iLife) en in dit geval kijken we naar de mogelijkheden van iPhoto en iMovie.

WINDOWS LIVE

Werk je met Windows, maar kun je nergens Live Photo Gallery of Live Movie Maker op je systeem vinden, dan kun je deze programma's gratis downloaden van <http://download.live.com/>. Ze kunnen gebruikt worden vanaf Windows XP SP2. Op moment van schrijven ondersteunt Movie Maker (nog) geen MOV-bestanden van EOS-camera's.

RAW

Wil je een stapje hoger met de kwaliteit van je foto's, dan is RAW een goed begin. Voor dit bestandstype heb je een speciale RAW-converter nodig, zoals Aperture of Lightroom. Je kunt RAW echter ook gratis bewerken en omzetten met iPhoto of Picasa (niet in Windows Live Photo Gallery).

clip 1 | voorbeeld hoe je snel en eenvoudig video, foto en muziek combineert in iMovie

Nieuwe doelgroep

Hét sterke punt van een Mac is dat hij bijzonder geschikt is voor multimediale toepassingen, dus foto's, video en muziek. In de professionele wereld van foto- en videografen en ook muzikanten is een computer van Apple het onbetwiste gereedschap voor het bewerken van beeld en geluid. Nu echter ook de 'gewone' consument ruimschoots de beschikking heeft over hoge kwaliteit foto's en video wordt een Mac ook voor deze doelgroep een interessant alternatief. Om aan de wensen van deze gebruikers tegemoet te komen, heeft Apple zijn computers voorzien van iLife. Dit pakket bestaat uit de onderdelen iTunes, iPhoto, iMovie, Garageband, iDVD en iWeb en biedt praktische functionaliteit voor alle facetten van multimedia, zoals muziek, foto's, film, componeren, presenteren en internet. iPhoto is - zoals de naam al zegt - bedoeld om je foto's te organiseren, bewerken en delen. Met iMovie maak je met clips en foto's snel mooie videoproducties.

iPhoto

Als je een Windows-gebruiker bent, dan is de functionaliteit van iPhoto te vergelijken met Picasa of Windows Live Photo Gallery. Het beheer van foto's in iPhoto is gebaseerd op het werken met een bibliotheek. Hierin kunnen foto's worden geïmporteerd. Dit kan automatisch op het moment dat je een camera of kaartlezer aansluit. Je kunt ook later beeld vanuit een map op de computer toevoegen aan iPhoto. Vanaf dat moment kun je het beheer van je foto's - beoordelen, selecteren, waarderen, ordenen, archiveren, zoeken - regelen met iPhoto. Hoewel je niet met lagen of selecties kunt werken, kun je je foto's goed bewerken en correcties aanbrengen in belichting, kleur en detail. De aanpassingen zijn niet-destructief en kunnen altijd worden hersteld naar het origineel. Aangepaste foto's moeten worden geëxporteerd om voor publicatie te kunnen gebruiken. Daar ligt het sterke punt van iPhoto. Je kunt er heel eenvoudig de mooiste prints, fotoboeken, webgaleries en diavoorstellingen mee maken. Als je dit met iDVD doet, wat ook tot iLife behoort, dan brand je van een complete diavoorstelling zonder problemen een vlekkeloze dvd, die je op elke dvd-speler af kunt spelen op televisie of beamer.

iMovie

De verschillen tussen iPhoto en Picasa zijn, afhankelijk van doel en gewenning, mogelijk niet zo groot, maar dat is wel het geval tussen iMovie en Movie Maker. Zeker voor de EOS-fotograaf verdient iMovie de voorkeur, omdat deze goed uit de voeten kan met MOV-videobestanden uit een EOS-camera en Movie Maker (nog) niet.

Mogelijk nog belangrijker is echter de snelheid van werken met iMovie, het surplus aan mogelijkheden en de gebruikersvriendelijkheid. Op al deze punten laat het Movie Maker ver achter zich. Het toevoegen van clips, beeld, muziek, tekst, overgangen, effecten en gesproken

woord aan het storyboard spreekt voor zich en alle instellingen kunnen uitgevoerd worden met het slepen van de muis. Rendering en preview geschieden momentaan en hoeven je niet te weerhouden aanpassingen te doen. Het eindresultaat kan geëxporteerd worden op alle mogelijke kwaliteitsniveaus van YouTube en iPhone tot Full HD-televisie. Jammer dat ons MacBook Pro 15" geen BluRay-brander heeft. Wil je extra mogelijkheden op het punt van video-editing, dan kun je overstappen op Final Cut (Express: 199 euro of Studio: 999 euro) van Apple.

Conclusie

Met iPhoto kun je je foto's organiseren, bewerken en delen, maar wil je dat op een beduidend hoger niveau, dan zijn Photoshop Elements 8 (ca. 100 euro) of Aperture 3 (ca. 200 euro) voor de Mac betere alternatieven. Wil je de functionaliteit van iPhoto, maar dan op de pc, kijk dan eens naar het gratis Picasa.

iMovie kent in zijn gebruikers- en prijssegment zijn gelijke niet. Als je als foto- en videograaf eenmaal de mogelijkheden van iMovie hebt geproefd voor de presentatie van je stilstaande en bewegende beelden, dan wil je nooit meer anders en kun je je eenvoudig onderscheiden van Windows gebruikers, die een dergelijke krachtige en gratis video-editor moeten ontberen.

In het volgende artikel in deze Mac-reeks bekijken we de functionaliteit van Aperture, de RAW-converter van Apple.

Verkooppunten o.a.

Foto Konijnenberg

Camex

CameraNu

Digital Warehouse

Sjabloon

Met iPhoto en iMovie kun je snel fantastisch leuke diavoorstellingen maken van hoge kwaliteit. Nadeel is echter dat je gebonden bent aan de sjablonen, die Apple voor je verzonnen heeft en zodoende je presentatie heel 'herkenbaar' zal zijn en dus minder origineel.

DOWNLOAD

EOS 550D: beeldkwaliteit ten top

In de vorige EOSzine hebben we al uitgebreid stil gestaan bij de mogelijkheden van de nieuwste EOS-telg, de 550D. Aangezien dit een sample-model betrof konden we toen nog geen details van de beeldkwaliteit tonen. In dit artikel hebben we daar alle ruimte voor en bekijken we de speciale instellingen in JPEG en of de bekende RAW-converters alles uit de sensor kunnen persen.

EOS 550D/ISO 100/HTP-off

EOS 550D/ISO 100/HTP-on

EOS 550D/ISO 100/ALO-off

EOS 550D/ISO 100/ALO-on

EOS 550D/Shadow-highlights

EOS 550D JPEG vs. RAW (LR3)

afb 1 | de invloed van ALO en HTP bij ISO 100.
Tevens vergelijk met S/H en RAW.

TEST dpREVIEW: EOS 550D

S/H in Photoshop

Heeft je camera geen ALO en HTP of heb je liever meer controle achteraf, dan kan Schaduw-hooglichten in Photoshop uitkomst brengen. Voor aanpassingen van het dynamisch bereik is met dit filter snel goed resultaat te halen. Wil je maximaal contrastbereik, stap dan over op RAW of maak een belichtingstrapje voor HDR.

DPP

Een parameters als ALO is ook beschikbaar in de laatste versies van DPP, de RAW-converter van Canon. Je kunt deze optie dan desgewenst achteraf activeren en de sterkte instellen. DPP neemt als default de ALO-instelling van de camera over. Andere RAW-converters 'zien' deze instelling niet.

JPEG

Zoals we al vaker aangegeven hebben is een JPEG-opname een soort Polaroid-foto. Alle instellingen van de beeldvorming worden al in de camera uitgevoerd en de foto op de geheugenkaart kan direct voor bewerking en presentatie worden gebruikt. Dat een JPEG een soort 'kant-en-klaar'-foto is betekent echter niet dat we genoeg moeten nemen met standaardkwaliteit. We kunnen als fotograaf behoorlijk ingrijpen in het beeldvormingproces in de camera. Zo hebben EOS-camera's al langer de beschikking over Beeldstijlen (Picture Styles, EOSzine 0907) en kunnen we kleurtoon, verzadiging, contrast en scherpte aanpassen aan het karakter van het onderwerp of de smaak van het publiek. Ook de mate van ruisonderdrukking bij hoge ISO's of langere sluitertijden kan al enige tijd worden beïnvloed. Bij de laatste modellen heeft Canon ook gesleuteld aan het beperkte dynamische bereik van een JPEG. Heeft een onderwerp veel contrast, dan bestaat bij een JPEG-opname de kans dat hooglichten overbelicht raken of schaduwen dichtlopen. Steeds meer modellen zoals de EOS 550D, maar ook de EOS 7D en EOS 1D mark IV beschikken daarom over Lichte Tonen Prioriteit (Highlight Tone Priority, HTP) en Auto Helderheid Optimalisatie (Auto Lighting Optimizer, ALO).

De eerste parameter, HTP, zorgt ervoor dat hooglichten binnen het histogram gehouden worden, zonder dat dit ten koste gaat van verlies van detail in de schaduwen en dit dus niet een verkapt vorm van onderbelichting van de hele opname is. HTP heeft vooral zijn nut bij onderwerpen met lichtgekleurde structuren, zoals textiel, in heldere omstandigheden en kan net de doortekening in een bruidsjurk 'redden'.

De andere belichtingsparameter, ALO, werkt meer als een soort digitale invulflits, die in drie sterktes kan worden toegepast. Ze is ideaal als je bijvoorbeeld een opname maakt van een exotisch steegje onder een felle zon. Een invulflits heeft dan weinig zin, maar ALO zal de schaduwen verhelleren zonder dat detail in de hooglichten verloren gaat. Er kan wel iets meer ruis in de donkere gebieden zichtbaar worden. Lichte Tonen Prioriteit en Auto Helderheid Optimalisatie kunnen niet gelijktijdig ingesteld worden. We hebben ALO en HTP 'losgelaten' op onze 'testcase' in de volle zon. De resultaten zie je hiernaast en spreken voor zich.

RAW

Canon zoekt de grenzen op van zijn sensor en hoe houdt een APS-C sensor zich bij 18 miljoen pixels? We zijn dan vooral benieuwd naar de ruisniveaus bij ISO's van 1600 en hoger. We laten de praktijk het antwoord geven op deze vraag en hebben onze 'testcase' bij kunstlicht in RAW gefotografeerd bij ISO 3200 en het resultaat vergeleken tussen de standaard JPEG en de RAW ontwikkeld via DPP. Omdat we ook benieuwd zijn naar de prestaties van Lightroom 3 en Aperture 3, hebben we het RAW-bestand ook in deze twee converters geoptimaliseerd.

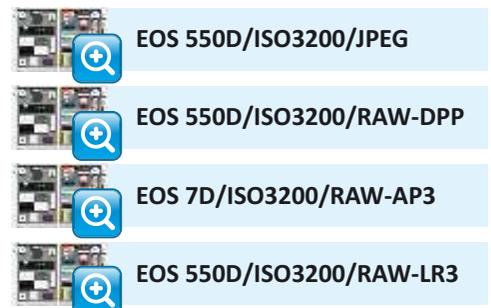
Duidelijk is dat de JPEG en de RAW omgezet met DPP elkaar niet veel toegeven en prima van kwaliteit zijn voor ISO 3200 beelden van een APS-C sensor. Je kunt deze bestanden zonder

problemen op een formaat van 45 bij 30 cm afdrukken. We zien wel dat de kleurruis nog enigszins zichtbaar aanwezig is. Dat is bij de Aperture-versie ook nog iets het geval, die we overigens met een extra ruis-plugin hebben moeten behandelen, omdat de ruisonderdrukking van Aperture zelf redelijk basic is. Dit alles in tegenstelling tot Lightroom 3, waarvan we als EOSzine de beta mogen testen. Omzetting van het RAW-bestand levert een prachtig plaatje op met goede kleuren en een keurig evenwicht tussen ruisonderdrukking en behoud van detail. De JPEG-, DPP- en Aperture-versie moeten bij hogere ISO's hun meerdere erkennen in de conversiekwaliteiten van Lightroom 3.

Conclusie

Hoewel JPEG op het punt van dynamisch bereik nog zijn meerdere moet erkennen in RAW, zijn de JPEG opnames van de nieuwste generatie EOS-camera's opmerkelijk goed en moeten we bij lage ISO's onze uiterste best doen om via RAW de kleuren en het detail hiervan voorbij te streven. Voorwaarde is natuurlijk wel dat wanneer je in JPEG schiet, je de camera meteen juist instelt en de goed belichting regelt, omdat correctie achteraf niet zonder kwaliteitsverlies zal zijn. Over de beeldkwaliteit van de EOS 550D kunnen we kort zijn. Zowel in JPEG en RAW kun je met deze camera in de meest uiteenlopende belichtingsomstandigheden zonder problemen vlekkeloze opnamen maken die op grootformaat afgedrukt kunnen worden. Werk je in RAW bij ISO's van 1600 en hoger, dan levert Lightroom 3 beta op dit moment de beste kwaliteit.

afb 2 | RAW via drie converters vergeleken met JPEG bij ISO 3200.

EOS 550D - EOS 7D

De sensors van de EOS 550D en EOS 7D zijn nagenoeg identiek en bovendien beschikken beide camera's over de volprezen DIGIC4 processor. Zelfs bij vergelijking op 100% in Photoshop zijn de verschillen nihil.

HDR-montage in Elements 8

In deze EOSzine vind je een artikel waarin we op verschillende manieren een serie foto's van een belichtingstrapje monteren tot een afbeelding met een hoger contrastbereik. Doe je dat handmatig dan is dat veel werk en wil je de handelingen automatiseren, dan moet je speciale software aanschaffen. Voor beide methodes - hand of auto - heeft Photoshop Elements 8 een nieuwe functie beschikbaar: **Photomerge Belichting**.

Photomerge

Als je even nadenkt over een belichtingstrapje en het samenstellen van een HDR-afbeelding, dan is het principe eigenlijk niet zoveel anders dan dat van het maken van een panorama. Je gebruikt van een reeks foto's alleen die onderdelen, die elkaar aanvullen tot een groter of beter beeld. Zo zijn er tal van andersoortige montages en Adobe heeft die in Elements 8 in het menu Bestand, Nieuw geplaatst. De optie Photomerge Belichting kent twee methodes - automatisch en handmatig - waarvan we hier een korte uitleg geven.

Automatisch

Zoals bij veel speciale HDR-software is ook de automatische montage van de optie Photomerge Belichting in Elements 8 een kwestie van 'klikken en schuiven'. Het proces begint met het openen van de betreffende foto's van een belichtingstrapje. Zorg dat het Projectvak geactiveerd is (Venster, Projectvak) om de foto's daarin te zien. Nu kun je met Bestand, Photomerge Belichting de automatische HDR-montage in gang zetten. Afhankelijk van de grootte van de foto's en de rekenkracht van de computer gaat Elements 8 meteen na het klikken op Alles openen aan de slag om een eerste voorstel te maken. Dit beeld wordt in een afzonderlijk venster getoond met rechts een palet met opties en aan de onderzijde de gebruikte foto's. Afhankelijk van de kwaliteit van deze eerste poging kunnen we op dit punt in het proces nog aangeven of we alle geselecteerde foto's willen blijven gebruiken of alsnog enkele opnamen willen uitsluiten. We kunnen dit regelen door simpelweg het vinkje naast de foto aan te klikken. Het resultaat wordt na even wachten meteen getoond in het voorbeeldvenster. In het palet rechts kunnen we met de schuifregelaars detail in hooglicht en schaduw variëren en tevens de verzadiging beïnvloeden. Vooral voor onderwerpen met grillige contrastovergangen geeft de automatische optie redelijk goede resultaten.

Handmatig

Zijn de overgangen in contrast redelijk scherp en eenvoudig, zoals die van een lucht met de horizon, dan kun je ook de handmatige methode gebruiken van Photomerge Belichting. Het begin van deze procedure is gelijk aan die van de automatische samenvoeging. De handmatige methode kan pas gestart worden als we na het tonen van het resultaat van de auto-HDR op de tab Handmatig in het rechter palet klikken. De auto-HDR verdwijnt bij toverslag en het voorbeeldvenster is nu opgedeeld in een linker- en rechterhelft. In het rechter vak slepen we vanuit de filmstrip aan de onderzijde de foto, waarvan de belichting van de voorgrond in orde is. Vaak is dit de overbelichte opname van het trapje. Vervolgens klikken we in de filmstrip op een foto waarvan we bijvoorbeeld de lucht willen gebruiken in de montage. Deze opname verschijnt nu met een gekleurd kader aan de linkerkant. Kies nu het Selectiepenseel in het palet Handmatig en markeer het gebied dat geselecteerd moet worden. De kleur van de markeerpen is gelijk aan die van het kader van de geselecteerde opname. Als de selectie aangegeven is,

clip 1 | Photomerge Exposure (HDR) in PSE8
automatische optie

clip 2 | Photomerge Exposure (HDR) in PSE8
handmatige optie

moet Elements even denken en zien we vervolgens het gemarkeerde gedeelte in de rechter foto. Zijn we uitgeschoten met het Selectiepenseel, dan kunnen we dit met het gereedschap Gummetje corrigeren. Klik nu op de volgende foto, waarvan we een onderdeel willen plakken in onze montage en markeer daarin weer het gewenste gebied. Let weer op de kleur van de markeerpen. Deze komt weer overeen met de gekozen foto en zo houd je goed overzicht van welke foto je welk onderdeel hebt gebruikt. Om de montage te verfijnen kunnen we de optie Rand overvloeien aanzetten en daarmee de dekking per laag aangeven. Dit laatste zorgt ook voor een meer natuurlijk eindresultaat. Onder de optie Geavanceerd kunnen de foto's eenvoudig worden uitgelijnd.

De techniek achter handmatige HDR-montage is even simpel als indrukwekkend, maar helaas zijn de overgangen vaak toch nog iets te brokkelig. Eigenlijk zou de montage bewaard moeten kunnen worden met lagen, zodat we deze kartelige randen nog enigszins zouden kunnen bijwerken.

Conclusie

Dat Photoshop Elements een duizendpoot is, mag genoegzaam bekend zijn. Dankzij Photomerge Belichting heeft versie 8 van dit prachtige beeldbewerkingsprogramma nu 1001 poten. De resultaten zijn niet altijd 100%, maar aangevuld met nog enige nabewerking met Schaduw/hooglichten en Niveaus is de HDR-montage toch van heel acceptabel niveau.

afb 1 | Photomerge Exposure (HDR): Auto (l) en Hand (r)

RAW

Elements 8 werkt in Photomerge Exposure niet rechtstreeks met RAW. Je kunt RAW-bestanden wel openen als 16-bits opnamen en deze (laten) monteren. Het eindresultaat wordt opgeslagen als 8-bits, maar omdat de montage op 16-bits niveau uitgevoerd is, zal toch maximaal in schaduw en hooglicht behouden zijn.

Fred? Miranda? FredMiranda.com!

In onze zwerftocht over internet komen we op veel interessante plaatsen, die ons weer een stapje verder helpen met onze fotografie. De meeste hebben namen met 'digital', 'photo' en 'camera' daarin en lijken ook inhoudelijk veel op elkaar. Soms vinden we echter een 'vreemde eend in de bijt' en in dit geval is dat www.fredmiranda.com. We hebben eens een kijkje genomen, waarvan hier onze bevindingen.

afb. 1 | klik snel naar www.fredmiranda.com

Fred Miranda

Een site over fotografie met de naam www.fredmiranda.com doet je even de wenkbrauwen fronsen, want een dergelijke benaming lijkt te verwijzen naar een persoonlijke website van Fred en Miranda, die daarop hun privé belevenissen delen met vrienden en kennissen. Toch staat deze site geheel in het teken van fotografie en heeft het zijn naam te danken aan Fred Miranda, die met zijn bedrijf Digital Darkroom in Dallas is gevestigd. Al vele jaren geleden is hij gestart met zijn fotografiesite en er is voor EOS-fotografen veel leuks te vinden.

Reviews

Op de redactie hebben we www.fredmiranda.com ontdekt bij onze zoektocht naar een nieuwe lens, waarbij we de keuze hadden tussen een EF 24-70mm 2.8L of de EF 24-105mm 4L IS. Op de site van FredMiranda tref je onder de noemer Review gebruikerservaringen van bijna alle Canon EOS-camera's en de EF- en EF-S lenzen. Van de genoemde lenzen zijn er dat meer dan 450 stuks. Al deze personen hebben de lenzen zelf in gebruik en geven er een puntenwaardering aan. In tegenstelling tot de productreviews op dpReview zijn de bevindingen van de gebruikers hier veel meer genuanceerd en trekken zij zich niets aan van de 'indianenverhalen' die over internet heen spoken. Voor ons waren de ervaringen over de EF24-105mm destijds doorslaggevend. We hebben er nog geen moment spijt van gehad en voor ons is deze lens het ultieme evenwicht tussen kwaliteit en flexibiliteit.

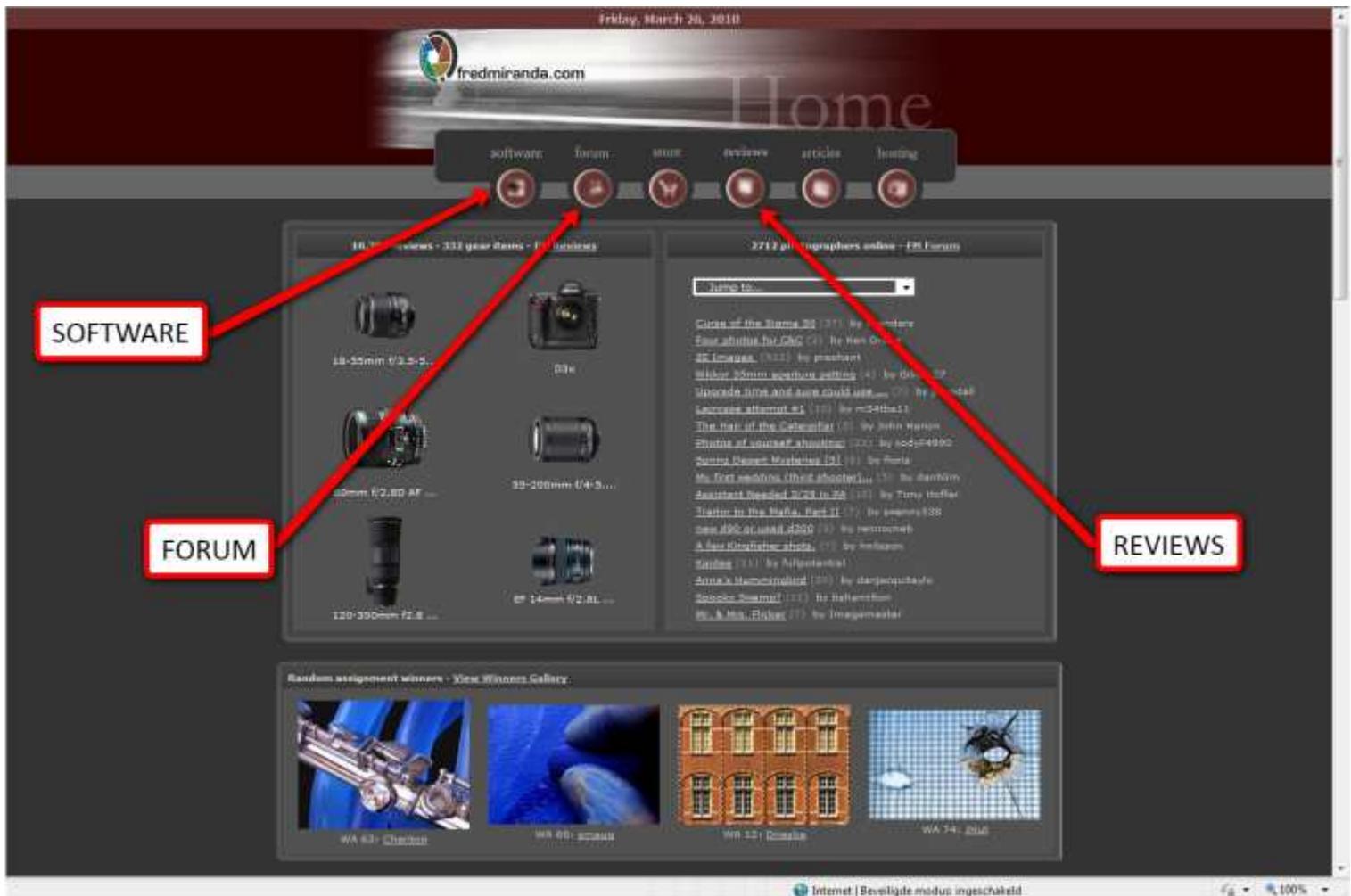
Je kunt er natuurlijk ook voor reviews over EOS-camera's terecht en het is mooi om te zien dat de puntenbeoordelingen van de modellen steeds hoger worden. Moest een EOS D30 het nog doen met een 8,8 (niet slecht), de EOS 7D is volgens bezoekers van FredMiranda momenteel de beste EOS ooit en zijn 9,7 is een gemiddelde van maar liefst 42 gebruikers! Die kunnen het toch niet mis hebben en onderschrijven onze conclusie dat dit een waanzinnig goede camera is.

Forum

Soms nemen we wel eens een kijkje op de verschillende fotografiefora op internet. Lang duurt zo'n bezoekje nooit, omdat op veel van die fora onderling respect tussen de deelnemers volledig ontbreekt, uitmondend in zeer onwelluidend taalgebruik. Het forum van FredMiranda onderscheidt zich in deze 'jungle' en je kunt hier zonder tenenkrommen interessante zaken lezen over fotografie in het algemeen en - onder het kopje 'Canon-mount SLRs' - over EOS-apparatuur in het bijzonder. Zo hadden we al snel gezien dat je met de nieuwe EF 100mm 2.8L IS niet alleen prachtige macro's kunt schieten, maar dat deze lens zich ook voor 'gewone' onderwerpen leent. Hiermee worden onze bevindingen van de test in deze EOSzine bevestigd. Leuk is ook om zelf onderwerpen te posten. Als je een probleem hebt met of vragen over een camera, lens of accessoire, dan zal er beslist iemand ergens op de wereld zijn die je lotgenoot is en mogelijk een oplossing of antwoord heeft. Dat bespaart je een hoop 'kopzorgen'. Enige voorwaarde is dat je je registreert en dat je de Engelse taal enigszins machtig bent.

clip. 1 | een korte video-impressie van de mogelijkheden op www.fredmiranda.com

Software

FredMiranda houdt zich niet alleen bezig met camera's en fotografie, maar heeft duidelijk ook affiniteit met beeldbewerking. Al sinds het eerste begin kun je er leuke en nuttige plugins en acties tegen heel aantrekkelijke tarieven (tot 20 dollar) aanschaffen die te gebruiken zijn in Photoshop.

Wil je je foto's een 'ouderwetse' Velvia-look geven of op hoog niveau en heel creatief je opnamen omzetten naar zwart-wit, dan is de betreffende plugin van FredMiranda zeker de moeite van het proberen waard. Het wordt allemaal nog veel leuker en mooier als je een specifieke actie voor Photoshop CS aanschafft. Daarmee maak je van elke foto een infrarood opname en kun je een softfocus toepassen op je portretfoto's. Er is zelfs een actie om automatisch een fotolijst rond je foto's te laten aanbrengen. Alle software is voorzien van een goede beschrijving en duidelijke voorbeelden en als je geregistreerd bent, kun je de plugins en acties direct downloaden voor zowel Windows als Mac.

Conclusie

Het is niet de eerste site waar je aan denkt als het over fotografie en camera's gaat, maar www.fredmiranda.com is een welkome aanvulling op het grote aanbod aan websites op internet. Als EOS-gebruiker kun je er veel informatie vinden waarmee je de kwaliteit van je fotografie kunt verhogen en is de site tevens een goed uitgangspunt bij de vergelijking en aanschaf van nieuwe apparatuur.

HOSTING

Als je geregistreerd bent kun je per post op het forum ook foto's uploaden. Deze optie kost je echter 45 dollar per jaar, maar dat is dan tevens een soort sponsoring voor het voortbestaan van deze geweldige site.

DOWNLOAD